

ÎN C H E I E R E

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Larisa Busuioc, reprezentată de avocatul Ion Gajiu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Larisei Busuioc împotriva lui Igor Busuioc cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Igor Busuioc și modificată hotărârea Judecătoriei Drochia din 11 decembrie 2015

c o n s t a ț ă:

La 15 octombrie 2015, Larisa Busuioc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Busuioc cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 23 octombrie 1997, a înregistrat căsătoria cu pârâtul, iar prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 25 iunie 2010, căsătoria a fost desfăcută.

Menționează că din căsătorie au doi copii minori, fiul Artiom, născut la 13 august 1998 și fiica Cătălina, născută la 25 noiembrie 2002, care se află la întreținerea sa.

Susține că prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 25 iunie 2010 pârâtul a fost obligat să achite pensia de întreținere în mărime de câte 350 lei lunar pentru fiecare copil, însă această sumă este o sumă mizeră pentru întreținerea copiilor minori.

Afirmă că pârâtul nu are loc permanent de lucru, are diferite câștiguri, lucrează și peste hotarele Republicii Moldova, însă ascunde datele despre venituri și locurile de muncă.

Solicită modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori, fiul Artiom, născut la 13 august 1998 și fiica Cătălina, născută la 25 noiembrie 2002, încasată de la pârât în beneficiul său prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 25 iunie 2010 și încasarea de la pârât a pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime 2000 lei lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată până la atingerea de către copii a majoratului și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 11 decembrie 2015 acțiunea a fost admisă parțial și a fost modificat cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori,

încasată prin hotărârea Judecătorei Drochia din 25 iunie 2010, cu încasarea pe viitor de la Igor Busuioc în beneficiul Larisei Busuioc a pensiei de întreținere a fiului Artiom, născut la 13 august 1998 și a fiicei Cătălina, născută la 25 noiembrie 2002, în mărime de a câte 900 lei lunar pentru fiecare copil, începând din data depunerii cererii în instanța de judecată – 15 octombrie 2015 până la schimbarea situației materiale și familiale ale părților, însă nu mai târziu de majoratul copiilor. Au fost încasate de la Igor Busuioc în beneficiul Larisei Busuioc cheltuielile de judecată în sumă de 1000 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 648 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 martie 2016 a fost admis apelul declarat de către Igor Busuioc și modificată hotărârea primei instanțe prin micșorarea cuantumului pensiei de întreținere de la 900 lei până la 500 lei lunar pentru fiecare copil, încasată de la Igor Busuioc în beneficiul Larisei Busuioc pentru întreținerea copiilor minori, Artiom Busuioc, născut la 13 august 1998 și Cătălina Busuioc, născută la 25 noiembrie 2002 și a cuantumului taxei de stat încasată de la Igor Busuioc până la 270 lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 06 mai 2016, Larisa Busuioc, reprezentată de avocatul Ion Gajiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Larisa Busuioc, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a apreciat corect probele prezentate și a aplicat eronat normele de drept material și procedural, iar concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu probele prezentate.

Menționează că în urma studierii deciziei instanței de apel, a constatat că instanța de apel a denaturat total explicațiile părților în proces și cele scrise de către ea în referință.

Susține că intimatul a prezentat în ședința de judecată a primei instanțe un certificat de naștere pe numele unui copil Marius Gheorghelaș, care are ca părinți pe Vitalie Gheorghelaș și Veronica Gheorghelaș, declarând că el întreține acest copil, însă ea, în referința depusă în instanța de apel, a invocat că copilul Marius Gheorghelaș nu este copilul intimatului și nu are nici o obligație față de acest copil.

Afirmă că intimatul a prezentat legitimația de pensionar și documentele de tratament eliberate pe numele mamei intimatului, Alexandra Busuioc, însă aceasta nu se află la întreținerea intimatului.

Relevă că instanța de apel, fără a lua în considerare cele invocate de către ea, a concluzionat că în cadrul examinării pricinii au fost prezentate probe pertinente și concludente despre componența familiei lui Igor Busuioc și despre cercul de persoane aflate la întreținerea acestuia, probe care demonstrează situația materială dificilă a ultimului.

Mai relevă că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că ea are la întreținere copilul minor Francesca, născută în anul 2014, se află în concediu de maternitate, nu poate să se angajeze la un loc de muncă stabil și este nevoită să lucreze ocazional, temporar pentru a-și întreține familia, deoarece suma de 350 lei lunar, achitată de către intimat, este mizeră și nu acoperă cheltuielile cotidiene de întreținere a copiilor.

Invocă că instanța de apel a încălcat grav prevederile Convenției Internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copiilor, adoptată la

20 noiembrie 1989 la New York, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993.

Menționează că instanța de apel urma să cerceteze obligatoriu și situația sa materială.

La 23 iunie 2016, Igor Busuioc a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Larisa Busuioc, reprezentată de avocatul Ion Gajiu, ca nefondat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că instanța de apel a expediat în adresa recurentei copia deciziei contestate la 25 martie 2016 (f. d. 82), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la 06 mai 2016 (f. d. 86a).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Larisa Busuioc, reprezentată de avocatul Ion Gajiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Larisa Busuioc, reprezentată de avocatul Ion Gajiu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Larisei Busuioc, reprezentată de avocatul Ion Gajiu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Larisa Busuioc, reprezentată de avocatul Ion Gajiu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas